

תקנות חובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
טופס 3
(תקנה 19)

הודעה למנהל בתיהם המשפט

לכבוד

מנהל בתיהם המשפט

הנrown: הودעה לפי חוק חובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט: שלום חיפה

שמות הצדדים: 1. עירן באמצעות ב"כ עוז'ד גולן נפתלי

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

דין שיווק וקליה בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיעין:

שם: עוז'ד גולן נפתלי

תפקיד בהליך: טובע נתבע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר
Ձאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה - כל מי
שרכש ו/או צריך ממוציאר המשيبة שאינם מכילים פירוט המופיעים על
האריזה ו/או באירור ו/או בשם המוציאר; מועד הגשת הבקשה: _____;
שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם נעשו
הטעה וגולן בינויד לדין; תמצית הבקשה לאישור החובענה: הפרת דין, הטעה,
 הפרת חובה חוקה, עשיית עשור ולא במשפט; הסעד המבוקש: השבה, פיצוי,
 הצהרתי, וצו עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותיהם של כל הצדדים עם
הקבוצה: 2,000,000 ש"ח [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתייחס רוחש של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;
החלטה בית משפט בדבר אישור החובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה
לאישר לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); _____; עילות
החובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף
14(א)(3); הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח
מייצג במקומות טובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;
לא הוגשה לבית המשפט,thon התקופה שקבע, בקשה למינוי טובע מייצג או בא
כוח מייצג במקומות כל החובעים המייצגים או כל בא הכוחות המייצגים בחובענה
ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנכזר מהם להמשיך
בתפקידים לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

.1. בקשה + תצהיר

.2. החובענה

בבית משפט השלום

בחיפה

ת.צ.

בعنין: **עדן בויץ ת.ג. 066477126**

מרחוב תאנה 2 כפר תבור, מוזיאון חצרות האיכרים

מען למכתבים: ת.ד. 231, עין דור 1933500

טל: 153-48391444 פקס: 04-8391444

דוא"ל: Office@Golann-Law.co.il

התובע

- נגזר -

דין שיווק וקליה בע"מ ח.פ. 512451105

מרחוב הבנאי 3 ת.ד. 405, מודיעין 7171301

הנתבעת

סכום התביעה: 100 ש"ל לתובע ו- 2,000,000 ש"ל לכל הקבוצה

תובענה ייצוגית

1. הצדדים

א. התובע הינו תושב ישראל, אשר צריך ורכש את מוצר הנتابעת "מייקס ילדים – מבחר פירות שלילדים אהובים", מתוך אמונה שלמה בכך כי מדובר מזון אינטלי המכיל אחוז ניכר של פירות מהסוגים המאוירים על הארץ.

ב. הנتابעת מספקת את המוצר ללקחותיה בכל רחבי הארץ, ובין היתר באמצעות רשתות המזון הגדולות, אף הגדולה שבהן – רשת שופרסל.

2. מבוא

א. תובענה ייצוגית זו מוגשת על פי פרט מס' 1 לנוספת השנייה לחוק והתובענות הייצוגיות – "תביעה נגד עסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוחות, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו".

ב. עניינו של כתבי התייעעה, בהפרת חובה חוקה, הטעייה צרכניים ועשיות עוזר ולא במשפט מטיעם הנتابעת.

ג. בתוצאה לכך, הפירה הנتابעת את הוראות הדין באופן המקיים לתובע עלילת תביעה כפי שיפורט בהמשך.

פרק 3

א. להתנהלות השחקנים בענף המזון, השפעה ישירה על בריאות הציבור, עת יש בידם הכוח, הידע והמשאבים להשפיע על טיב, איכות ומזהות המזון. לכל אלה, השפעה ישירה על בריאות הציבור, אשר מכניס לגופו את אותם מוצר שעשוים לקבוע את איכות חייו, משך חייו וכו'.

ב. לצורך כמעט ואין יכולת לדעת מהן יתרונוטיו או חסרונווטיו של המוצר, אלא על פי המידע שמצוין על אריזתו.

ג. היעדר קבלת התביעה תגרום לבטח להנחתת הפרת פערו הכוח והמידע, תוך שהחותא יצא נשבר, ויתכן שימוש לצורך הסתר מידע מהצרכנים, תוך הפרה גסה של הוראות הדין.

ד. חוק הגנת הצרכן אינו מותיר מקום לספק, ומהיב באופן שאינו משתמש לשתי פנים, כי כל עסק יdag כי מוצר היוצא תחת ידיו יסומן כהלכה בהתאם להוראות החוק, התקנות והתקנים הרלוונטיים למוצר. על אחת כמה וכמה, כאשר מדובר על מוצר מזון, המשמש לצריכה גופנית פנימית, מהיב לגנות לצרכן בגלי נאות פרטיטים כגון רכיבי המוצר, איכותם, טיבם וכו'. דבר שלא נעשה בענייננו!

ה. אוטונומיה הצרכן אמורה להישמר במלואה במרקחה של מילוי הוראות חוק הגנת הצרכן הדין. כפועל יוצא, המשמעות המיידית של הפרת הדין הינה פגיעה בצרפן, שאללו היה מבין מה תוכנות המוצר שהוא מכניס לגופו - לא היה צריך אותו.

כללי

4

א. התובע נהג לרכוש ולצורך ממוצר הנتابעת "מייקס ילדים – מבחר פירות שילדים אהבתיס", מתוך אמונה שלמה בכך כי המדובר מזון איכותי המכיל אחוז ניכר של פירות מהסוגים המאולירים על הארץ.

ב. על גבי כשליש משטח הפנים של חזית אריזת המוצר הפונה לעיני הצרכן, מוצגת תמונה בה מככבים בין היתר הפירות: **תות שדה, קיוי, תפוז, אבטיח ועוד**.

. הטעב רכש וצרק את המוצר בהסתמך על כך שהוא מכיל את הפירות הניל, אולם באחת הפעמים בהן צרך מהמוצר יחד עם בנו, ביקש בנו לאכול את הפירות הניל שבמוצר כמצoon באיוור של האזיה. הטעב לא הצליח לאטר את הפירות הניל בתחום המוצר למטרות שהאייר שלהם מופיע על האזיה וגרם לתובע לרכוש את המוצר. עיון בראשית הרכיבים ונסיון לאתר את שיעורם במוצר, העלה ביים קיימים במוצר בלבד.

. כך, חוטעה הטעב לרכוש מוצר שלא הכיל את הרכיבים שהוצגו כעיקריים בו, ולמעשה הוצג לו מידע לא נכון שלא ניתן לבצע קניה מושבלת תוך השוואת **איביות המוצר ביחס למחיר (value for money)**, וקיבלה גילוי נאות באשר **לאיכות האמיתית של המוצר באמצעות הבנת תבונתו**. הדבר כמובן מכפיל מקבלת פרט מהותי אודוזת טיב המוצר ושולל את היכולת להשוותו למוצר אחרים.

מצ"ב לתובענה תמונה מוצר הנتابעת, פסומנות אי.

. הנتابעת הפירה ברגל גסה את הוראות סעיפים 8.3.2, 8.3.1 ו-0 8.3.3 לתקן ישראלי רשמי 1145 ומחייב לסייעו מזון ארוֹז מראָש, ובכך הפירה גם את הוראות צו הגנת הצרבן (סימון ואריזה של מוצרים מזון, תשנ"ט-1998). כל זאת, כאשר לא פעלת לפי

הוראות סעיפים הניל', הקובעים כי כאשר שם של מוצר כולל רכיב כלשהו ו/או כאשר הרכיב חשוב לאפיונו של המוצר ולהבחנה ביןו לבין מוצר מזון אחר ו/או כאשר הרכיב מודגש באמצעות תיאור גרפי או תמונות או איור. יש לציין את האחוז היחסי של רכיב זה מכלל רכיבי המוצר:

- 8.3.1 - **תכולת רכיב, באחוזים למאה, מסומן באחד מהמקורים הבאים:**
- 8.3.1.1 - כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר חמוץ מתකש ברצף כל בעניין הצרכן **לרכיב.**
- 8.3.1.2 - כאשר הרכיב חיוני לאפיונו של מוצר חמוץ או לצורך הבחנה בין בין מוצר מזון אחרים, שמראות או השימוש שבתס שטמוני עלולים לגרום לקשיים בחבינה ביניהם.
- 8.3.2 - שימוש תקן ישראלי תשומן תכולת הרכיב לפי קביעותה של הרשות המוסמכת.
- 8.3.3 - **תכולת רכיב, כאמור לעיל, מסומן בסימון לשט המוצר או ברשימה הרכיבים.**

וראה גם גליון תיקון התקן מס' 7, בו הוסף כתנאי חלופי נוספת גם תיאור במילים או תמונות או תיאור גרפי אחר.

סעיף 8. רביביות

- לאחר סעיף 8.3.1.2 יוסף סעיף 8.3.1.3 כמפורט להלן:
- 8.3.1.3 - **כאשר בטיימון של מוצר חמוץ הרכיב מודגש באמצעות מילים או תמונות או תיאור גרפי אחר (לדוגמה: איור).**

זה יינו, אין לסמן רכיב בתמונה, איור או שם על אריזת המוצר. אלא אם הוא מצוי במוצר ושיעורו מצוין ברשימה הרכיבים או לצד שם המוצר.

1. כאמור, הנتابעת אינה "שה תמים" אלא "שור גוח", עת הוגשו כנגדה בקשوت אישור בעניינים דומים לעניין זה ובכל פעם שהיא נתקשת בקהלתה, היא מבטיחה לתקן את דרכיה. במוצר דן, מדובר ב"התרכחות" נוספת מטעמה, שאין לתת לה ד.

יתרה לכך, בוחינה של אריזת המוצר באופן מדויק וסריוקתה היבש שתי וערב, העלה כי טוב בקטן ובאופן מאונך לצד האריזה לפיו "התמונה להמחשה בלבד". המלן הניל', שהוצנע במאונך, בקטן ובצד האריזה, לא היה גליוי לעיני התובע, וממילא אין בו כדי לאפשר את הפרת הדין (להיפך - צירוף המלן מוכיה כי הנتابעת מנסה לבנות לעצמה טיעוני הגנה להפרת הדין על ידה, אולם אין במלל מתחכם זה בפועל כדי לסייע לה, אלא שההיפך הוא הנכו).

2. התובע רכש ממיטב כספו את המוצר מתוך אמונה שלמה בכך שמדובר במזון איכוטי המכיל את הפירות שבאיור.

ה. הנتابעת מודעת לכך שיעיזוב הארץ עם אויר של הפירות היחידים שנמצאים בו, עשוי להוביל אליה הפסד כספי. זאת עקב כך שרכנים רבים יבינו מהי האיכות האמיתית של המוצר ביחס למוצר אחרים, ו עקב סיבה זו היא הצהירה את שהיא עלייה להצהיר **בפני צרכניתה.**

ט. הפער שבין תוכנות רכבי המוצר ואיכות המוצר בפועל ובין האיכות לה ציפנו הרכנים, מהוות הפסד עבור התובע והרכנים. לעניין זה, מופנה בית המשפט הנכבד לקביעות בית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרת ת.א. 2474/02 **וותם תומר נגד מת"ב בע"מ** מיום 20.3.2007 (פורסם בבנו).

י. למנ היום בו גילה התובע את העלמת המידע וההטעה של הנتابעת, אבד אמוונו **בנתבעת כליל.**

יא. התנагות הנتابעת, שללה מהתובע את האפשרות הכה בסיסית להשוואת טיב ומחריר המוצר למוצר מקבילים, אשר מיוצרים ומשווקים ע"י המתרחים, ואשר איקותם התגלה בדיינד בטובה יותר. לפיכך, יעירך נזקו הממוני בנסיבות מיוחדות המוצר, דהיינו 5 ש' ווגן הבלתי ממוני עקב אי הנוחות, הטעיה, הכוус, העלבון, הפגיעה באוטונומיה וכו' ב- 95 ש', כפי שיעירך גם נזקו של כל צרכני הנتابעת, אשר נגרמה לו עוגמת הנפש עם גילוי היעדר קיומם של הרכיבים המתקשרים עם המוצר ואשר מופיעים בשמו ובאיור שעל אריזתו.

יב. ייחס בלתי אחורי ובلتוי הוגן זה כלפי הרכנים, ראוי לביקורת ולגינוי, תוך חיבור הנتابעת לפצות את כל ציבור לקוחותיה על נזקיהם הממוניים והבלתי ממוניים, הנוגעים לה להשבה והן לפיצוי.

יג. התנהלות הנتابעת, מキמה עלית תביעה חוזית, עשוית עוشر ולא במשפט, הטעיה והפרת חובה חוקה באופן שפוגעת במעמדו הבסיסי של הרכן, בכבודו ובאוטונומיה שלו.

5. הגדרת הקבוצה

א. סעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי לאחר אישור הגשת התביעה הייצוגית, יגידר בינהמיש את קבוצת התובעים.

ב. אין בידי התובע הנתונים או הכלים לדעת מה גודל הקבוצה במדדיק, ועל כן על פי אומדנה והערכתה שביצע התובע, יעירך מספר הרכנים של המוצר בכ- 20,000 (הערכה על **הנמוך**).

ג. במהלך הדין יהיה זה מותקן לחייב את הנتابעת למסור נתונים שבידיה בוגע למספר הרכנים הרלוונטיים לתובענה. בדרך זו ניתן יהיה לאמוד את מספר חברי הקבוצה באופן מדויק יותר.

ד. לאור ההנחה האומדן על הצד הנזק, לפיו כ- 20,000 איש נפגעו ממעשי הנتابעת, הרי שיש לפצותם לפי החישוב הבא:

נזק ממוני ובלתי ממוני (100%) כפול מספר הרכנים (20,000) = 2,000,000 ₪.

6. הטייעון המשפטי

6.1 עילת הטעיה וחוק הגנת הרכן

א. פרק ב' לחוק הגנת הרכן, התשמ"א 1981, קובע איסור "הטעיה וניצול מצוקה" של הרכן. סעיף 2 לפיק זה, אוסר על הטעיה הרכן, בגין אם בנסיבות, במקרה, בעל-פה, בכתב או בכל דרך אחרת, בכל עניין מהותי אשר עלול להטעות את הרכן:

- "(א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במקרה, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לאחר מועד התקשרות בעסקה – העול להטעות הרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:
- (1) הטיב, המהות, הנסיבות והסוג של נכס או שירות;
 - (2) המידה, המשקל, הצורה והמרקבים של נכס;..."
 - (4) השימוש שנייתן לעשויות בנכס או בשירות, התועלות שניתן להפיק מהס והסיכוןם הכרוכים בהם;
 - (5) דרכי הטיפול בנכס;..."
 - (9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;..."
 - (14) חוות דעת מקצועית או תוצאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכוןם הכרוכים בהם;..."

ב. סעיף 2(ב) לחוק הגנת הרכן, מוסיף וקובע כך:

"(ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למטרת שירות."

ג. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן, קובע כי הצרכן הנפגע בעקבות הטעיה הנובעת מסעיף 2 לחוק זה- זכאי לפיצויים מהעסק.

ד. אין כל ספק כי בנסיבות ובנסיבות, הטעיה הנובעת את התובע את הצרכנים הנמנעים עם הקבוצה, עת ענין מוחותיים בעסקה הנוגעים לפירוט הסיכון שבסביבת המוצר, העלמאות במבחן והטעיה.

ה. הטעיה כמצוין לעיל, בענייני "טיב, מהות, במוות, סוג הנכס, מידת, משקל צורה ומרכיבים", נכללת בגדיר סעיפים 2(א) (1), (4), (5), (9) ו-(14) לחוק הגנת הצרכן, ומחייבת על כך שהטעיה התובע הינה בעניין שהוא על פי הגדרת המשפט.

ו. הנובעת ניצלה בעוזות מצח את מצוקת התובע ואת בורותו בニיגוד לסעיף 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן הקובע כך:

"לא יעשה עסק דבר - במעשה או בمبادל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשר עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת."

ז. סעיף 6 לחוק הגנת הצרכן קובע כי האחריות להטעיה בעיצוב הארץ, קיימת גם על הייצור כמו שמספר הוראות סעיף 3.

ח. סעיף 7 לחוק הגנת הצרכן קובע כי ככל שההטעיה הייתה בפרסומת, יש לראות גם בכך כהפרה של סעיף 2.

ט. בעניין נשוא הבקשה Dunn, הנובעת בכוונה תחיליה לא הקפידה על חובת הציון הקוגנטיבית של מוצריה, ובכלל זה, הצגתה איוור של רכיבים שככל לא נמצאים במוצר, בニיגוד להוראות סעיף 8 לתקן. בנסיבות, הפירה הנובעת את החובה החוקה החלה עליה ככל גילתה לתובע פרטיים מוחותיים הנוגעים למוצר וגרמה להטעיה חמורה תוך פגיעה באוטונומיות הצרכן.

י. בסעיף 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון) 1935 קובע כי "כל חבילה או פתק אסור שיהיא רשום על פניו או שייכלו אליו סימן- כתובת- תיאור צירורי או אייזו עטרה אחרת אשר יש בהם... כדי להביא את הקונה לידי סברה כי טיבו של החומר שב חבילה או עדן המזון שלו הם שונים מן הטיב וערך המזון האמיטיים שלו".

יא. חובת הגליוי החלה על הנובעת הופרה, עת לא הטעיה היא את צרכניה בעניין רכיבים, תוכנות ואופי המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובה הסימון הקוגנטיבית, היה מביא לכך

שהתובע והऋכנים לא היו מביאים את העסקה לפועל מלכתחילה, דבר שהוא יזוע היבט לנتابעת.

יב. הטעיה החמורה של התובע, אשר נצל ע"י הסתרת פרטים מהותיים מעיניו, הנוגעים לאיות המוכר ומרכיביהם, מהויה עוסקת לכל דבר ועניין, בהיעדר גילוי נאות שנעשה באופן מכוון על מנת להוציא מתובע בספיטם בגין דין.

ג. אי קיום הוראות הדין, הסב ומסב לתובע ולऋכנים נזק כלל, כאשר הדרך האחת והיחידה לאכוף על הנتابעת את קיום הוראות הדין הינה באמצעות הכלי המתפרק תובענה ייצוגית.

יד. לאור כך שחוק הגנת הצרכן מעניק סעד לפיזוי בשל הפרת הוראותיו, הרי שאין ספק כי הדבר כולל גם השבת התמורה לתובע (14.5 נח). זאת עקב הפרת הוראות קוגנטיות, שאין משתמשות לשתי פנים, אשר גורמת בכך להטעית הऋכנים.

טו. הטעיה והኒצול של התובע אשר רשות וrecht מוצר נחותים, מהויה ללא ספק עויש והפרת חובת הגילוי הנאות של פרט מהותי בעסקה ו/או של תוכנה ייחודית של המוכר ומצדיק את ביטול העסקה והשבת התמורה.

6.2 עילת תביעה מתוקף חוק החוזים

א. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג 1973 (להלן: "חוק החוזים"), מפנה לתובע את הזכות החוקית לפעול לביטול החוזה עם הנتابעת, תוך עמידה על כל סעיף המגיע לו:

"15. מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאה הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה, "הטעיה" - לרבות אי-גילוי של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הניסיבות היה על הצד השני לגלוון."

ב. סעיף 22 לחוק החוזים, מוסיף וקובע כי אין בהוראות פרק ב' לחוק החוזים כדי לגרוע מזכאות התובע לכל תרופה אחרת.

ג. התובע יטען כי בהဏוגות הנتابעת, גרמה להטעיתו ולהטעית חבריו הקבוצה. התובע ניזוק בעלות الكرן של מחצית עלות המוכר (5 נח) באופן ישיר.

ד. לפיכך, העסקה בין הנتابעת לתובע הינה בטלה מעיקרה, עת מקור העסקה נובע מהטעיה וגרימת הסתמכות לא נכונה.

6.3 עלילת הפרת חובה חוקקה

א. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], קובע את יסודות עולות הפרת החובה החוקקה, בהטילו אחריות על מי שאינו מקיים חובה חוקית המוטלת עליו, ובאשר גרם בכך לאדם אחר נזק:

“(א) מפר חובה חוקקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסווג או מטיבעו של הנזק שאליו נתבעו החיקוק; ואולם אין האדם הآخر זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק אליו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעומם נמנה אותו פלוני.”

ב. חמישה יסודות לעולות הפרת החובה החוקקה:

1. קיומם של מזיקה ופגיעה.
2. הפגיעה נועדת לטובת הנזוק.
3. המזיקה הינה חובה חוקית.
4. גרם נזק לנזוק עקב ההפרה.
5. הנזק הינו אחד מהנזקים אליהם התכוון דבר החוק.

ראה לעניין זה ע”א 145/80 undercutti v. M.M. בית-משפט (פורסם בנבז) (להלן: “ב”ד ועקבני”).

ג. בעניין נשוא התביעה בכוונה תחילתה לא הקפידה על חובת הציון הקוגנטיבית של מוצרייה, ובכל זה, ציון אחוזו וככבי שם המוצר מכלל רכיבי המוצר, בהתאם להוראות סעיף 8 לתקן. במעשהיה, הפיירה הנתבעת את החובה החוקקה הchallenge עליה ככל גילתה לשובע פרטים מהותיים הנוגעים למוצר וגרמה להטעה החמורה תזוז פגיעה באוטונומיה.

ד. בהפרת התקן/ים הרשמי/ים, מופרת למעשה החובה לפעול על פיהם, אשר מעוגנת בסעיף 9 לחוק התקנים, תשג”י-1953.

ה. חובת הגליוי הchallenge על הנتابעת הופרה, עת לא פירט לכל הרצכנים על התוכנות ואופי המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובת הסימון הקוגנטיבית, היה מביא לכך שהຕובע והרצכנים לא היו מביאים את העיטה לפועל מלכתחילה, דבר שהיה ידוע היטב לנتابעת.

ג. הנتابעת דרשה ברגל גסה את הוראות החיקוק הנ"ל, כאשר בחרה לעשות דין לעצמה באמצעות הטעה במידע בסיסי, מהותי וחוני בידי הרצן. זאת מתוך כוונה תחילה לשלול מהרצן את יכולת לאמוד את תוכנות הייחודיות של המוצר.

ד. בכך, נتمלו כל היסודות לעולת הפרת החובה החוקה, כפי שנמנו **בפסק"ד עקנין**.

ה. הוראות צו הפיקוח על מצרבים ושירותים (איות מזון), תש"י-ח-1958 הופרו ברגל גסה, ובכלל זה הופר סעיף 2 לצו הקובלן :

"2. לא ייצור אדם מזון, לא יעביר לאחר בשום דרך מזרבי העברת את הבעלות עליו מזון נפוגם או את החזקה בו, לא ירכשו ולא יחזיקו, לא יקבלו להחנסה או להובלה, לא יחסינו ולא יובילו -

(1) בתנאים בלתי סנטיריים; או

(2) שהוא בלתי ראוי לצריכת אדם; או

(3) כשהמצא בו חומר ארסי, מזוהם, מזיק או בלתי ראוי לצריכת אדם; או

(4) כשהמצא בו או נתווסף אליו דבר שאינו לצורך ההימצא בו, או חסר בו דבר ש策יך להימצא בו; או

(5) שנתקלקל, הושחת או איבתו נפגמה מסיבה בלשתי."

ט. הוראות סעיף 3 לחוק הפיקוח על מצרבים ושירותים, תש"י-ח-1958 קובעות כי השර יעשה שימוש בסמכות להתקנת צוים לצורך מניעת הונאת הציבור. דהיינו כי מטרת הצו באה בבדיקה על מנת למנוע את הטעה וההונאה שנעשתה במקרה דנן :

"3. היסוד לשימוש בסמכות (תיקון: תשל"ב)
לא ישמש שר בסמכותו לפי חוק זה, אלא אם היה לו יסוד סביר להנימ
שהדבר דרוש לקיום בעולה חיונית, למניעת הפקעת-שערים וספרות או
למניעת הונאת הציבור"

6.4 פגיעה באוטונומיה

א. הפסיקת הכירה בעולה זו כczzo המקימה עילה לפיצוי, כפי שהדבר בא לידי ביטוי ביתר שעת, בע"א 1338/97 תנובה נגד רabi (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע בין היתר כך :

"הנזק הלא ממוני לו טוען התובע, מאופיין בתחותה הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר

זה. לדעתי, נזק מסווג זה הוא לכואורה נזק בר-פיצויי. הטעה בדבר תכולת החלב במקורה זה היא, לכואורה, בגין פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכנסו לפיהם ולගופם ומה יימנעו. מי שרצה, למשל, לצריך רק מזון כשר, ויסתבר לו בדייעד שהמזון שהווגת תוך הטעה איינו כזה, יחוש חששות גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחוש גם מי שצריך רק מזון אורגני והסתבר לו בדייעד שמזון שפורסם במזון אורגני איינו כזה. מי שתובע לknות חלב דל שומן דווקא, לא יסביר עמו כך שימכרו לו תוך הטעה חלב שבו אחוז השומן גבוה, ולהפך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גופו או סכנת ממשית לנזק גופו. לכל צרכן וצרכן העדפות בגוגע למזונותיו, העדפות המבטיות לעיתים את האידיאולוגיה בה הוא מאמין בדרך לחיים נכונים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר בשירותו יוכל לומר לשומר הנסיבות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו כשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שתובע לשומר על שירותי או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן. הפגיעה באוטונומיה של הפרט במצדיקה פיזי הוכחה כבר בפסקתו של בית משפט זה: ע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים רמאל חיפה, פ"ד נג(4) 526). בעניין זה לא נמסר למטופת מידע שהיה צריך להימسر לה בהתאם לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996. הטיפול הרפואי שבוצע לא גורם נזק. התביעה התבבסה על פגיעה באוטונומיה בטינה שעצם ביצועו של טיפול ללא הסכמה הוא-הוא הנזק.

לשאלה באיזו מידת עוגמת נפש של צרכן במצבי דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים אין תשובה חדידה אשר קורצת מעור אחד. עשויים אכן להיות מצבים קיצוניים בהם הטעה לגבי מרביביו של מוצר אכילה, גם כשהם נזק בריאותי, עשויה להיות בעלת חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים: למשל, מהבחינה ערפית, מבחינת השקפת עולםו, או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למשר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכליות ספציפיות. כך למשל, הצגת מוצר אכילה כפsher למורות שאינו כשר, או הצגת מזון במזון אורגני אף שאינו כזה, או הצגת מוצר דל-שומן בעודו שלמעשה הוא רבי-שומן עשוות במקרים מסוימים להוולד נזק לא ממוני שנitin לומר במידה וודאות כי הוא נגרם באורה טבעי ובמהלכם הרגיל של הדברים בתוצאה ישירה מעולות הנתקבע. בסוג מקרים אלה, מצויה בלב הצרכן העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל איפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת-עולם, בין העדפה הנובעת מערבי טבענות, ובין העדפה הבנויה על תכליות לשלוות בהיקף הקלוריות הנוצרות מהמזון, וכיוצא בהלה עניינים. פגיעה בהקשרים אלה בזכותו של הצרכן לבחור את המוצר הרואוי בעיניו היא פגיעה

משמעות בתחום העדפותיו בפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו אינו קשה להוכחה..."

ב. אין כל ספק כי הטעיה התובע גרמה לאו נוחות רבה באופן העולה כדי פגיעה באוטונומיה.

6.5 עליה בהתאם לעשיית עשור ולא במשפט

א. סעיף 1(א) לחוק עשיית עשור ולא במשפט, תש"ל-1979 (להלן: "חוק עשיית עשור ולא במשפט") קובע כך:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזוכה), חייב להשביב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה".

ב. הנتابעת הטעיה את ל Kohoutka, חברי הקבוצה, ובכך התעשרה שלא כדין על חשבונם. חברי הקבוצה זכאים לקבל את כספם ו/או חלקו בחזרה.

ג. על כן, ניתן לתובע כי יש לחבריו את הנتابעת להשביב לצרכנים את כספם, בהתאם לקריטריונים אשר יקבעו ע"י בית המשפט הנכבד.

7 הסעדים לחבריו הקבוצה

א. כאמור, מותבקש ביהם"ש הנכבד לפ██וק לחבריו הקבוצה פיצוי ו/או השבה כאמור לעיל, לרבות צו עשה וסעד הצהרתי.

ב. סעיף 20(א) לחוק תובענות יציגות, מאפשר לבוית המשפט להפעיל שיקול דעת בעניין פסיקת פיצוי לחבריו.

הכל הוו, כי בוית המשפט יפסוק פיצוי ספציפי לכל חבר וחבר בקבוצה. אם תישאר יתרה לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה שאוטרו, תועבר זו לאוצר המדינה:

"20. (א) הכריע בוית המשפט בתובענה היציגות, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבסמלה נוהלה התובענה היציגות, כולה או חלקה, רשייא הוא במסגרת החלטתו על מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחבריו הקבוצה להוראות, בין השאר, הוarah כמפורט להלן, לפי העניין, בלבד שלא יהיה בכך כדי להביד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין:
 (1) על תשלום פיצוי כספי או על מתן סעד אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותה לפיצוי או לסעד כאמור;
 (2) על כך שככל חבר קבוצה יוכיח את זכאותה לפיצוי כספי או לסעד אחר;

(3) על תשלום פיצויי כסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר הקבוצה, ובלבד שסכום הפיצוי הכלול ניתן לחישוב מדויק על יסוד הראיות שבפני בית המשפט; הורה בית המשפט על תשלום פיצויי כסכום כולל כאמור, רשיי הוא להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן ייחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר הקבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הופيق את זכאותה לפיצויי או לسعد, לא אוור או שלא ניתן חלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבد שחבר הקבוצה לא יקבל פיצויי כספי או סعد אחר מעבר למילוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; נורתה יתרת סכום לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה כאמור, הורה בית המשפט על העברתה לאוצר המדינה".

.ג. לאור כך שהיא זה קשה עד בלתי אפשרי לאתר את כל חברי הקבוצה, מוצע כי במקרה שכזה יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו על פי סעיף 20(ג) לחוק, הקובל מגנון יהודי לפסיקת פיצויי לטובות הציבור, באופן הבא:

"(ג) מצא בית המשפט כי פיצויי כספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, איינו מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן להזותם ולבצע את התשלומים בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשיי הוא להורות על מתן כל סعد אחר לטובת הקבוצה, פולה או חלקה, או לטובות הציבור, כפי שיימצא לנכון בנסיבות העניין."

ראה לעניין זה גם פסק דין של כבוד השופטת מ. נאור במסגרת ע"א 1338/97 תנובה נגד ראבי (פורסם בנו), במסגרתו נקבע כך:

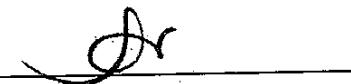
"שאלת הסעד ושאלת הגדרתו של "הקבוצה" הן שאלות שיש בינהן, כפי שנראה, קשר גומלין הדוק. בית המשפט עמד בצד על כך שאין דרך של צרכנים לשמר קובלות בגין רביית הלב, והוא קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי טובעים פוטנציאליים. נראה לי שפתרון אפשרי לקושי בזיהוי חברי הקבוצה שסביר שאנו יתעורר הוא שייקבע פיצויי לטובת הקבוצה או לטובות הציבור... לבית המשפט סמכות ורחבה לקבוע את הסעד, ועדתיה היא שוגם בתביעות לפי חוק הגנת הצרכן ניתן לקבוע סעד לטובות הציבור או לטובת הקבוצה.".

8 סיכום

א. לבית המשפט הנכבד הסמכות לדון בתביעה לאור גובהה המctrבר ומקום מכירת מוצרים לצרכנים (כל הארץ).

ב. בית המשפט הנכבד מותבקש לקבל התביעה כנגד הנתבעת, ולהחייב את הנתבעת לשלם לקבוצה סך של 2,000,000 ₪.

- ג. להורות על מותן צו עשה כנגד הנتابעה, המורה לה לחזול מהצד אioriy פירוט על אריזות המוצר, אשר לא קיימים במוצר, ולפועל על פי הדין.
- ד. לפ██וק גמול מיוחד לתובע.
- ה. לפ██וק שכר טירה לעורכי הדין של התובע, על פי שкол דעתו ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק תובענות ייצוגית.
- ו. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולהורות כמפורט בມבואה, על ניהול התובענה כתובענה ייצוגית.

גולם נפתלי, עו"ד

ב"כ התובע